

«TIIT HÄRMI ROMANTILINE BALLETIÕHTU» MOSKVAS

19. märtsil k. a. toimus «Tiit Härmil romantiline balletiõhtu» etendus Moskvas kontserdisaalis «Rossija». Oma muljeid õhtust jagavad pealinna balletiasjatundjad.

ASAF MESSERER, NSV Liidu rahvakunstnik, NSV Liidu Suure Teatri repetiitor-ballettmeister:

Koreograafilise kompositsiooni loomise anne on antud vähestele. Eks avaldu siin otseselt professionaalne ettevalmistus, võime fantaseerida, musikaalsus ja palju muud. Ja ikkagi on tähtis just lavastaja isikupära. Minu arvates oli **Grand pas** Masseneti muusikale andekalt teostatud.

Praegu on raske otsustada, missugune koreograaf kujuneb Tiit Härmist — seda näitab aeg, kuid juba nüüd võib öelda, et Härmil on võime näha muusikalist materjali koreograafiliselt ning rütmi ja kompositsiooni-struktuuri õige tunnetus, samuti teab ta suurepäraselt klassikalise tantsu aluseid, oskab kasutada ootamatuid plastilisi aktsente. Härmil loojaisiksuse kordumatus ilmnes ka tema debüüdis ballettmeisterina, see andis kindla usu tema edusse ka tulevikus.

JELENA NADEŽDINA,
GITIS-e vanemõpetaja:

Viimasel ajal on teatrikunstis

märgata tagasipöördumist romantilise stiili juurde. Tõenäoliselt on sellise huvi põhjustanud meie sajandile omane, mõistusepärane kunst. Taas on vaja suuremaid tundeid ja hingelisemat väljenduslaadi. Ses mõttes liitus «Tiit Härmil romantiline balletiõhtu» ka Pierre Lacotte'i rekonstrueeritud F. Taglioni balletiga ja A. Bournonville'i «Marie von Roseniga».

Nüüdiskoreograafiat täpselt tunnetav Tiit Härm avas sel balletiõhtul veel ühe tahu oma andest — oskuse stiliseerida muusikalist või koreograafilist algallikat ajastu kooli ja vaimu iseärasustega vastavuses. Sest pole oluline mitte üksnes jälgida historismi reegleid, teksti sõnasõnalist edasiandmist, vaid ka tunnetada teose õiget intonatsioonilist ehitust. Tiit Härmil tants annab

edasi ajastu hõngu, ballettmeisteri kujundlikku mõtlemist. Weberi «Roosivaimu» esitades väljendab ta täpselt Fokini kompositsiooni mõtet, avab romantilise unelma poeesia. Õhtu meeleolu ja atmosfääri võis võrrelda sellise hingelennuga, mille poole püüdleb vahest igaüks meist.

ALEKSANDR DEMIDOV,
ajakirja «Teatr» kriitikaosakonna juhataja:

Balletiõhtu terviklikkus ei tulenenud ainult nimetusest, selle tingis eelkõige koreograafiliste kompositsioonide stiililine ühtsus. Hämmastava maitsekuse ja taktitundega ühendas Tiit Härm neoklassikalised vormid ja vanaaegse stilisatsiooni, süzeelise miniatuuri puht tantsukombinatsioonidega, säilitades igas fragmendis vajaliku mõttetäpsuse. Nagu varemgi, tulid ka selles töös ilmsiks tantsija tähelepanu pisidetailidele, näitleja peened, aimatavad mängunüansid. Mee-nub tema Albert «Giselle'is» Suure Teatri laval, ent seda enam üllatasid Härmil leitud uued värvid romantilise õhtu repertuaaris. Kahtlemata oli T. Härmil balletiõhtu küpse meistri arutluste ja mõtete villi, kogemuste ja värske, mittestandardse kunstimõtte liit.

Tiit Härm ja
Saima Kranig
Weberi «Roosi-
vaimus».

